

Tak se princ

UTKAL S DRAKEM I S PRINCEZNOU

Že princezna neplakala štěstím, když ji vysvobodil ze spárů děsivého draka, nýbrž hlubokým zármutkem, princovi došlo až večer na zámku.

Princ se jmenoval Radan a princezna byla Zlatěna, a ještě teď, když seděla v rohu jeho komnaty a hleděla na dohasínající slunce, se jí slzy po tvářích řinuly takovým proudem, až dole v kuchyni lamentovali, že do zámku zatéká.

Princ přistoupil ke Zlatěně, aby ji pohladil po zlatých vlasech, které v místnosti vynikaly tím spíš, že vše ostatní bylo nejvýš pozlacené, ale princezna ucukla a křikla:

„Vrahu!“

Radan nepopíral, že pohled na mrtvé dračí tělo, kolem kterého musela princezna projít do královského kočáru, nebyl pro slabé náture. Drak měl sice jen jednu hlavu, ale zato na šíji, které by se řeklo „býčí“, kdyby nebyla dračí.

„Oč jednodušší bylo by se utkat s drakem sedmihlavým – ten mívá útlé krčky, které lze poznout jako pažitku,“ myslel si princ, když vedl už nejméně čtyřicátý úder na drakův zátylek, aby aspoň trochu narušil jeho strupovitou kůži.

